

“Якби мені сказали років п’ять тому, що я зможу тут навчатися, я би здивувалася”, – Анастасія Кеда

Ми поспілкувались з Анастасією Кедою, студенткою ІІ курсу факультету журналістики Українського гуманітарного інституту, яка приїхала на навчання з Краснопілля, Сумщина. Я поговорила з Анастасією Кедою – студенткою Українського гуманітарного інституту, яка розповіла про навчання у ЗВО.

Розкажи трохи про себе. Як тебе звати? Звідки ти?

Мене Звати Анастасія Кеда, я з Сумської області, смт. Краснопілля. Мені 18 років, навчаюся на другому курсі за спеціальністю «Журналістика».

В якому році ти поступила в УГІ? Чи був це твій перший вибір університету / інституту або ти подавала документи ще кудись? Чому саме Український гуманітарний інститут? Що зацікавило тебе в цьому закладі?

Я вступила до Українського гуманітарного інституту в 2019 році. Це був єдиний інститут, куди я подавала заяву на вступ. Чому саме УГІ? Я та мої батьки дуже хотіли, щоб я вступила саме сюди. У першу чергу тому, що це християнський навчальний заклад. Ми давно чули про нього, але якби мені сказали років з п’ять назад, що я зможу тут навчатися, то я би здивувалася, адже для моєї родини це завелика сума оплати.

Як ти вступала? Розкажи про свій досвід. Які документи були необхідні для вступу? Чи складно було їх зібрати?

На той момент я працювала в літньому слідопитському таборі у Сувіді, Київської області. Я вже знала, що буду вступати в УГІ, адже це було літо 2019 року після закінчення одинадцятого класу. Електронних заяв, як я уже сказала раніше, я нікуди не подавала, що цікаво, навіть в УГІ. Працювала я в таборі зі своїми батьками. І ми передали потрібні документи в інститут через людину, яка відповідала за організацію табору. Звичайно попередньо, в самому таборі, я і подала електронну заяву в інститут. Тобто я сюди навіть не приїжджала з документами. Пізніше, коли ми вже роз'їхалися по домівках, нам повідомили, що я вступила і ми почали готуватися до мого переїзду в гуртожиток.

Стосовно документів, точно вже не пам'ятаю. Здається, атестат після одинадцятого класу, ідентифікаційний код може... Справді, не пам'ятаю. Це все можна подивитися на сайті інституту. Збирати документи було не складно, адже всі вони необхідні і мають бути завжди «під рукою».

Як відбувається процес навчання в твоєму інституті?

Що саме мається на увазі під словом «процес»? Думаю, як і у всіх. Пари, домашня робота, канікули... Можу сказати, що минулого року, коли я була на першому курсі, ми всі навчалися в одну зміну, але тепер через карантинні обмеження, нас розділили на дві. Для мене було не так складно, як я думала, адаптуватися до другої зміни, я навіть звикла. Що мені подобається, так це те, що у п'ятницю ми не навчаємося до темної пори доби і маємо час підготуватися до суботи. Хоча зараз, взимку та пізньої осені, темніє рано і не завжди можна встигнути сходити в магазин, підготуватися до суботи.

Насправді, навчання тут, в інституті, мені подобається. Є, звісно, свої нюанси, але де їх немає?

Назви те, що тобі подобається і не подобається в навчанні.

Подобається ставлення до студентів, як до своїх дітей, хоча іноді ми все ж таки потребуємо жорсткості. На моїй спеціальності навчання не таке складне, як може здатися. Є

можливість практики для мене, як журналістки-студентки. Що не подобається? Можливо те, що дають багато теорії. Так, як вже сказала, практика є, але її недостатньо, я вважаю. Наскільки я знаю, то у деяких спеціальностей практика починається лише з третього чи навіть четвертого курсу. Хоча це може залежати від специфіки професії та навчання, які вони обрали. Іноді інформація, яку нам дають, є очевидною, хоча важливою.

Ти платиш за житло та харчування?

Так, точніше платять мої батьки. Але лише за проживання у гуртожитку. Я харчувалася на першому курсі два місяці у столовій, але потім зрозуміла, що для моєї родини то є не вигідним по фінансах і вирішила харчуватися самостійно.

Чим ти займаєшся у вільний від навчання час в інституті? Перебуваєш ти в якихось студентських клубах? Розкажи трохи про це.

На першому курсі я багато часу присвячувала соціальним проектам, іноді не лише по будням. Але цього року я беру участь лише у студентському театрі «Росток», куди пішла ще на першому курсі. Я дійсно люблю театр, тому і вирішила сюди піти. Жодного разу не пожалкувала. А в інший вільний час я сиджу в кімнаті та займаюся якимись своїми справами, розвиваю навички, відпочиваю. Я інтроверт, тому не люблю великі компанії, мені комфортно бути у вузькому колі друзів.

У цілому, яке в тебе враження про роботу працівників інституту? Чи легко звернутися за допомогою, якщо щось потрібно?

Так, за допомогою звернутися легко, тому що тут дійсно всі готові допомогти. На початку цього навчального року виникли деякі непорозуміння з бухгалтерією, але все було вирішено. Ішли на зустріч та пояснювали, що потрібно зробити.

Скажемо так, я людина, яка підлаштовується під систему, а не систему підлаштовує під себе, тому я задоволена роботою

працівників. Хоча бувають проблеми з розкладом, деякі помилки і таке інше... Це приносить деякі незручності.

Як ти оцінюєш рівень викладання?

Я не експерт, тому не можу оцінити по якихось критеріях. Як студента, мене в принципі влаштовує. Викладачі готові йти на зустріч, і я бачу, що вони переживають, щоб студент знав предмет. Не можу судити правильно, я вважаю, бо я лише другий курс і ще не всіх викладачів знаю, але на парах я бачу дійсно професіоналів, у яких, як у фахівців, можна чомусь навчитися.

Світлана Лозенко

Джерело: ugi.edu.ua